

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Przewodniczący
Rady Polityki Penitencjarnej

Warszawa, dnia 27 marca 2013 roku

SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI RADY POLITYKI PENITENCJARNEJ ZA 2012 R

W dniu 13 sierpnia 2010 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku *o Służbie Więziennej* (Dz. U. Nr 79, poz.523 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 2 ust 3-6 ww. ustawy, organem doradczym Ministra Sprawiedliwości w zakresie zadań Służby Więziennej jest Rada Polityki Penitencjarnej.

W dniu 3 grudnia 2010 r. zostało podpisane zarządzenie Ministra Sprawiedliwości *w sprawie określenia regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej* wraz z załącznikiem w postaci *regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej* (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2011 r. Nr 1, poz. 4).

Trzon Rady stanowią przedstawiciele świata nauki, a jej dopełnieniem są praktycy ze Służby Więziennej oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych i Ministerstwa Sprawiedliwości.

Rada Polityki Penitencjarnej liczy 17 osób, a w jej skład wchodzi :

- dziewięciu przedstawicieli nauki.
- czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych
- dwóch przedstawicieli Służby Więziennej
- dwóch przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości;

Zadania ustawowe Rady Polityki Penitencjarnej zostały określone w art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. *o Służbie Więziennej*. Są nimi :

- inicjowanie nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych
- dokonywanie oceny bieżącej polityki penitencjarnej
- inicjowanie, przeprowadzanie i wspieranie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej
- inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby więziennej oraz osób skazanych na karę pozbawienia wolności tymczasowo aresztowanym oraz osobom wobec których są wykonywane kary pozbawienia wolności i środki przymusu skutkujące pozbawieniem wolności
- przedstawianie opinii w sprawach przekazanych przez Ministra Sprawiedliwości związanych z jego kompetencjami określonymi w ustawie o Służbie Więziennej.

Członkowie Rady Polityki Penitencjarnej są powoływani i odwoływani przez Ministra Sprawiedliwości. Kadencja Rady trwa 4 lata. Rada obraduje na posiedzeniach, które odbywają się co najmniej 2 razy w roku. Pracami Rady Polityki Penitencjarnej kieruje jej Przewodniczący przy pomocy Prezydium Rady, w skład którego poza Przewodniczącym Rady wchodzi : Zastępca Przewodniczącego Rady, dwóch członków oraz Sekretarz.

Przewodniczący Rady Polityki Penitencjarnej ma obowiązek: sporządzić sprawozdanie ze swojej działalności w każdym roku kalendarzowym, i przedłożyć je Ministrowi Sprawiedliwości **do dnia 31 marca**.

Niniejsze sprawozdanie obejmuje okres za 2012 rok .

W 2012 roku Rada Polityki Penitencjarnej obradowała na trzech posiedzeniach, które odbyły się w następujących dniach :

- 21 marca 2012 roku,
- 31 maja 2012 roku,
- 18 grudnia 2012 roku.

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem, Minister Sprawiedliwości nie skorzystał z uprawnienia określonego w art. 2 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. *o Służbie Więziennej* (Dz. U. Nr 79, poz. 523 z późn. zm., dalej : *ustawa o Służbie Więziennej*), i nie przekazał Radzie Polityki Penitencjarnej do zaopiniowania żadnej sprawy, związanej z jego kompetencjami określonymi w ustawie *o Służbie Więziennej*.

Podczas posiedzeń, członkowie Rady Polityki Penitencjarnej omawiali i poddawali analizie następujące kwestie: najważniejsze projekty legislacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości w tym realizowaną nowelizację Kodeksu karnego i Kodeksu postępowania karnego, funkcjonowanie Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz działalność Przywieziennych Zakładów Pracy. Członkowie Rady ponadto zostali zapoznani z informacją dotyczącą modernizacji obiektów jednostek penitencjarnych w latach 2006-2012 przedstawioną przez Służbę Więzienną.

W odniesieniu do najważniejszych projektów legislacyjnych realizowanych w Ministerstwie Sprawiedliwości w 2012 roku, członkowie Rady Polityki Penitencjarnej zapoznali się z informacją przedstawioną przez Dyrektora Departamentu Prawa Karnego Pana Tomasza Darkowskiego. Dyrektor poinformował członków Rady, że najistotniejszym projektem opracowywanym w tej chwili przez Ministerstwo Sprawiedliwości jest nowelizacja Kodeksu karnego

oraz Kodeksu postępowania karnego. Jest to duży projekt przygotowywany przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Karnego, który został przedstawiony w styczniu 2012 roku do konsultacji międzyresortowych. W wyniku tych wstępnych konsultacji oraz w wyniku zmian w regulaminie pracy Rady Ministrów, zaszła konieczność zmiany kierunku projektu, a z drugiej strony opracowania założeń nowelizacji. Założenia wskazywały najistotniejsze elementy projektu, kierunki w których miały następować prace po przyjęciu założeń przez Radę Ministrów. Założenia zostały przyjęte przez Radę Ministrów, po rozpatrzeniu uwag Ministra Finansów, Ministerstwo Finansów oraz Kancelaria Prezesa Rady Ministrów podniosły wątpliwości co do niektórych elementów projektu. Podstawowe zmiany przewidziane w Kodeksie postępowania karnego (dalej : k.p.k.), to wprowadzenie większej ilości elementów zasady kontradyktoryjności w procesie karnym skupienie się prokuratora w ramach sporządzonego aktu oskarżenia na dowodach, które miały świadczyć o winie podejrzanego następnie oskarżonego, wyselekcjonowanie materiałów, które miałyby służyć udowodnieniu tej tezy dołączenie ich do aktu oskarżenia, następnie przeprowadzenie postępowania przez sąd, który byłby przede wszystkim obserwatorem i bezstronnym sędzią tego procesu . We wszystkich postulatach łącznie z Konstytucją wskazuje się, że sąd nie dowodzi winy a więc nie przeprowadza dowodu, który zmierza do skazania oskarżonego. Dowód przeprowadzany przez sąd miałby być jedynie w okolicznościach wyjątkowych. Ten projekt zakładał ze względu na gwarancje procesowe również udział obrońcy z urzędu, w szczególności na etapie postępowania sądowego, dla każdego oskarżonego, niezależnie od jego statusu finansowego. Te rozwiązania zostały zakwestionowane jako zbyt kosztowne, dlatego, że z oceny Ministerstwa Sprawiedliwości wynikało, że będą one generowały około 300 milionów złotych wydatków w ciągu roku. Aby niejako zbilansować ten projekt na zero wprowadzone zostały dodatkowe rozwiązania, które dotyczyły prawa karnego materialnego. W szczególności przychyłono się do postulatu zgłaszanego przez Prokuratora Generalnego oraz przez Policję, aby zamienić przestępstwo

prowadzenia pod wpływem alkoholu pojazdu innego niż mechaniczny czyli przestępstwo z art. 178 a § 2 k.k. na wykroczenie. Drugi postulat, to było podwyższenie poziomu przepoławienia przestępstwa kradzieży z 250 zł do ok. 1000zł. Kolejny projekt to zmiana ustawy o *Prokuraturze*. Ta zmiana wprowadza tzw. kontrolę parlamentarną, chodzi o wprowadzenie pewnych relacji między Prokuratorem Generalnym a Parlamentem, który może podjąć decyzję o ewentualnym odwołaniu go. W ramach projektowanej nowelizacji zakłada się przedstawianie sprawozdania rocznego Prokuratora do debaty parlamentarnej a także co jest istotne, możliwość zadawania Prokuraturze – Prokuratorom Prokuratury pytań przez właściwe komisje parlamentarne czyli Komisję d.s. Sprawiedliwości, Komisję Ustawodawczą, Komisję ds. Służb Specjalnych.

Kolejne zagadnienie przedstawione na posiedzeniu Rady Polityki Penitencjarnej dotyczyło funkcjonowania Fundusz Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywężziennych Zakładów Pracy. Fundusz Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywężziennych Zakładów Pracy, utworzony został w wyniku nowelizacji ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777 z późn. zm.), wchodzącej w życie z dniem 8 marca 2011 r., w miejsce uprzednio funkcjonującego Funduszu Rozwoju Przywężziennych Zakładów Pracy.

Fundusz Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywężziennych Zakładów Pracy jest państwowym funduszem celowym, funkcjonującym jako wydzielony rachunek bankowy, którego dysponentem jest Dyrektor Generalny Służby Wężziennej.

Przychodami Funduszu są wpłaty środków pieniężnych dokonywane przez przywężzienne zakłady pracy, z tytułu uzyskanych przez te podmioty zwolnień określonych w art. 6 w/w ustawy o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności oraz wpłaty z tytułu potrąceń z wynagrodzeń skazanych, o których mowa jest w art. 125 par. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).

Środki Funduszu przeznacza się - zgodnie z dyspozycją art. 8 ust. 1 ustawy o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności - na finansowanie działań w zakresie resocjalizacji osób pozbawionych wolności, w szczególności na:

- tworzenie nowych miejsc pracy dla skazanych oraz ochronę istniejących,
- tworzenie w jednostkach penitencjarnych Służby Więziennej infrastruktury niezbędnej dla działań resocjalizacyjnych,
- modernizację przywieziennych zakładów pracy i ich produkcji,
- organizowanie nauki zawodu i doskonalenia zawodowego dla osób pozbawionych wolności,
- organizowanie szkolenia w zakresie aktywizacji zawodowej i umiejętności poszukiwania pracy.

Przedsiębiorcy zatrudniający osadzonych otrzymują ze środków Funduszu Aktywizacji ryczałt w wysokości 20% wartości wynagrodzeń przysługujących zatrudnionym odpłatnie osobom pozbawionym wolności. Ze środków Funduszu mogą być również przyznawane pożyczki i dotacje podmiotom zatrudniającym osoby pozbawione wolności.

Celem udzielania pomocy finansowej z Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieziennych Zakładów Pracy jest wspieranie szeroko rozumianej readaptacji społecznej osób przebywających w placówkach resocjalizacyjnych, w szczególności poprzez finansowanie działań służących ochronie i tworzeniu miejsc pracy dla tych osób w przywieziennych zakładach pracy. W trakcie 2012 roku w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej został opracowany oraz wdrożony w życie dedykowany program informatyczny dla potrzeb sprawnej organizacji oraz obsługi Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieziennych Zakładów Pracy.

Wdrożenie wydatkowania środków finansowych Funduszu mogło mieć miejsce dopiero po wejściu w życie aktu wykonawczego - rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieziennych Zakładów Pracy (Dz. U.

poz. 103), wydanego zgodnie z dyspozycją delegacji ustawowej, którą stanowił art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności, co faktycznie miało miejsce w lutym 2012 roku.

Powodem opóźnienia wejścia w życie wskazanego aktu normatywnego była konieczność opracowania oraz notyfikowania Komisji Europejskiej programu pomocy publicznej obejmującego udzielanie pomocy ze środków nowo powstałego Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieszennych Zakładów Pracy, a następnie oczekiwania na akceptację i wydanie stosownej decyzji.

Efektem opisanej powyżej sytuacji (gromadzenia środków finansowych bez ich wydatkowania w okresie od marca 2011 r. do lutego 2012 r.) było uzyskanie przez Fundusz stanu środków obrotowych netto na koniec lutego 2012 roku w wysokości ca 30 mln PLN. W planie finansowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieszennych Zakładów Pracy na rok 2012 zaplanowano środki w wysokości 42.391 tys. PLN na realizację zadania p. n. „Finansowanie działań w zakresie resocjalizacji osób pozbawionych wolności”, z czego kwotę 26.300 tys. zł przewidziano na pomoc finansową (udzielaną w formie dotacji lub pożyczek) podmiotom zatrudniającym osoby pozbawione wolności, z przeznaczeniem na sfinansowanie bądź współfinansowanie przedsięwzięć służących resocjalizacji osadzonych poprzez pracę, a sumę 15.987 tys. zł na wypłatę ryczałtów przedsiębiorcom zatrudniającym osoby pozbawione wolności. Do dnia 10 grudnia 2012 roku, do dysponenta Funduszu wpłynęło – za pośrednictwem jednostek organizacyjnych SW, kierujących osadzonych do pracy w danej firmie - 537 wniosków przedsiębiorców o wypłatę ryczałtu w łącznej wysokości 12.662.018,01 PLN. Z tego w 487 przypadkach dysponent ustalił wysokość przysługującego ryczałtu na ogólną kwotę 11.907.399,98 PLN, przekazując jednocześnie środki pieniężne na rachunek bankowy wskazany przez przedsiębiorców. Ponadto podmioty zatrudniające osoby pozbawione wolności skierowały do dysponenta Funduszu, w terminie do 10 grudnia 2012 roku,

dwadzieścia cztery wnioski o udzielenie pomocy finansowej, w tym 20 w formie dotacji oraz cztery w formie pożyczki. Z w/w liczby 20 wniosków o udzielenie dotacji, dziewięć wniosków zostało rozpatrzonych pozytywnie na łączną kwotę 8.477.809,00 PLN. Jeden wniosek o udzielenie dotacji jest aktualnie w trakcie procedowania. Dziesięć wniosków o udzielenie dotacji pozostawiono bez rozpatrzenia (w większości na wniosek zainteresowanych podmiotów). Złożone zostały również cztery wnioski o udzielenie pożyczki, przy czym trzy pozostawiono bez rozpatrzenia (podmioty będące wnioskodawcami, zwróciły się do dysponenta Funduszu o ich wycofanie), a jeden wniosek został rozpatrzony negatywnie uchwałą Komisji, powołaną Zarządzeniem Nr 19/2012 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia 19 marca 2012 r.

W roku 2012 członkowie Rady Polityki Penitencjarnej zapoznali się również z działalnością inwestycyjną Służby Więziennej dotyczącą modernizacji jednostek penitencjarnych w latach 2006-2012. Minione lata w zakresie działalności inwestycyjnej to realizacja przez Służbę Więzienną priorytetowego „Programu pozyskania 17.000 miejsc w jednostkach organizacyjnych więziennictwa”, który został przyjęty i zaakceptowany przez Radę Ministrów w lutym 2006 roku, jako program rządowy. Efektem końcowym realizacji w latach 2006 – 2010 tegoż programu było uzyskanie 15.249 nowych miejsc zakwaterowania osadzonych, co niewątpliwie przyczyniło się do znacznej poprawy warunków odbywania kary pozbawienia wolności. Należy wspomnieć, że całkowite koszty realizacji „Programu...” oszacowane zostały na kwotę 1.695,9 mln zł zaś wydatki inwestycyjne stanowiące jego zasadniczą składową określono na poziomie 1.090,7 mln zł. Ostatecznie na zrealizowanie „Programu ...” w latach 2006 – 2010 jedynie na zadania inwestycyjne, w ramach których pozyskano miejsca dla osadzonych, wydatkowano ogółem kwotę 745,5 mln zł, co stanowiło 68,4% środków określonych w założeniach programowych. „Program” zrealizowano zgodnie z zasadą, że nowe pawilony penitencjarne oraz adaptacje istniejących już obiektów na miejsca zakwaterowania osadzonych, będą realizowane w pierwszej kolejności na

terenach pozostających w trwałym zarządzie więziennictwa, co pozwoliło w maksymalnym stopniu wykorzystać istniejącą już infrastrukturę jednostek penitencjarnych i obniżyć koszty pozyskania nowych miejsc. Pomimo braku pełnego zabezpieczenia zgłaszanych potrzeb finansowych w latach 2006-2010 pozyskano łącznie 15.249 nowych miejsc zakwaterowania (13.388 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej i 1.861 miejsc w wyniku działalności remontowej) odpowiednio:

- w 2006 r. - przyrost 4.142 miejsc (3.197 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej i 945 miejsc w wyniku działalności remontowej).
- w 2007 r. – przyrost 4.402 (3.939 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej i 463 miejsca w wyniku działalności remontowej).
- w 2008 r. – przyrost 4.193 (4.168 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej i 25 miejsc w wyniku działalności remontowej).
- w 2009 r. – przyrost 1.193 (765 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej i 428 miejsc w wyniku działalności remontowej).
- w 2010 r. – przyrost 1.319 (1.319 miejsc w wyniku działalności inwestycyjnej).

Rok 2011 to przede wszystkim reorientacja dotychczasowych kierunków działalności inwestycyjnej i zmiana jej akcentów. W materiałach planistycznych do pierwszego etapu prac nad projektem budżetu państwa w zakresie wydatków majątkowych na 2011 r. więziennictwo wykazało do realizacji 197 zadań inwestycyjnych. Wśród tych zadań znajdowało się 25 zadań kontynuowanych (w tym 15 wstrzymanych w 2010 r.) oraz 172 zadania noworozpoczynane. Na ten cel określono niezbędną kwotę w wysokości 359 835 tys. zł. Ostatecznie plan na 2011 rok wydatków na budownictwo inwestycyjne i zakupy inwestycyjne więziennictwa zamknął się kwotą 80.270 tys. zł zaś wprowadzona w zakresie planistycznym reguła wydatkowa określiła, co do zasady i wielkości, poziom wydatków majątkowych więziennictwa na lata przyszłe. Rok 2011 to realizacja

zadań wynikających z bezwzględnej konieczności poprawy stanu technicznego wyeksploatowanych kuchni, pralni, kotłowni oraz pozostałego zaplecza logistycznego mającego bezpośredni wpływ na prawidłowe funkcjonowanie jednostek penitencjarnych i decydującego o możliwości należytego wykonywania statutowych zadań więziennictwa, ale to również dalsze prowadzenie wieloletnich inwestycji związanych z pozyskaniem nowych miejsc zakwaterowania dla osadzonych oraz wyznaczenie nowego obszaru działalności – zadań stricte związanych z likwidacją posterunków uzbrojonych.

W 2011 roku realizowano – w zdecydowanej większości kontynuowanych z lat poprzednich – 20 zadań w przedmiocie pozyskania miejsc zakwaterowania dla osadzonych wraz z rozbudową zaplecza logistycznego i infrastruktury technicznej związanego z tym aspektem zagadnienia za łączną kwotę 40.779 tys. zł

Na 49 zadań związanych z modernizacją zaplecza logistycznego i infrastruktury technicznej jednostek penitencjarnych przeznaczono 8.685 tys. zł. W tym zakresie między innymi przebudowywano oraz rozbudowywano istniejącą infrastrukturę towarzyszącą (sieci energetyczne, ciepłne i gazowe, kotłownie, kuchnie), w celu dostosowania jej do nowych potrzeb i obowiązujących standardów. W 2011 roku realizowano również 3 zadania związane z modernizacją więziennej służby zdrowia, na co przeznaczono kwotę 540 tys. zł.

Łącznie w 2011 r. na realizację wskazanych wyżej zadań inwestycyjnych oraz dokumentację przyszłościową i udziały przeznaczono kwotę 50.270 tys. zł.

W roku 2011 uzyskano „tylko” 50 nowych miejsc zakwaterowania dla osadzonych – w wyniku zmiany przeznaczenia pomieszczeń szkoły na oddział terapeutyczny w Zakładzie Karnym w Uhercach Mineralnych. Jednocześnie realizowano 26 zadań inwestycyjnych w sferze ochrony zewnętrznej jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, co w założeniu w skali kraju spowodowało „odzyskanie” 144 etatów w służbie ochronnej. Oprócz wymienionych efektów końcowych zrealizowanych zadań to także zdecydowanie wzmocniono

i unowocześniono zabezpieczenia techniczno – ochronne oraz wprowadzono nowoczesne systemy elektronicznego zabezpieczenia jednostek penitencjarnych.

Nowoczesne technologie wprowadzono także w zakresie realizacji inwestycji infrastrukturalnych – Zakład Karny w Jaśle od 2011 roku dysponuje instalacją systemu solarnego, która włączona jest do systemu ogrzewania ciepłej wody użytkowej w jednostce.

Podkreślić również należy, że więziennictwo coraz częściej ubiega się i korzysta ze wsparcia finansowego inwestycji z funduszy pochodzących z Wojewódzkich Regionalnych Programów Operacyjnych zarówno w zakresie budżetu środków krajowych jak i europejskich. Godne zauważenia jest to, że z inicjatywą i wnioskami w powyższym zakresie występują dyrektorzy zakładów karnych i aresztów śledczych. Dobrym przykładem obrazującym ten aspekt działalności jest zrealizowanie inwestycji w Zakładzie Karnym w Medyce polegającej na poprawie wydajności energetycznej jednostki, której efektem jest m.in. znacznego ograniczenia emisji spalin do atmosfery i nowoczesna kotłownia gazowo – olejowa.

Również w roku poprzednim zakończono wieloletnią inwestycję – współfinansowaną ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego – związaną z termomodernizacją obiektów Aresztu Śledczego w Kielcach.

W 2011 r. miała miejsce wyraźna poprawa stanu wyposażenia gospodarczo – eksploatacyjnego oraz urządzeń technicznych specjalnego przeznaczenia eksploatowanych w jednostkach penitencjarnych. Inwestowano również w unowocześnienie bazy sprzętu medycznego, informatycznego oraz łączności, a także dokonano zakup środków transportu w postaci 11 pojazdów tzw. „dużych więźniarek”. W sumie na zrealizowanie wyżej wyszczególnionych zakupów inwestycyjnych przeznaczono w ubiegłym roku 30.000 tys. zł.

Materiały planistyczne na rok budżetowy 2012 przygotowano w zgodzie z regułą wydatkową, która wielkość wydatków majątkowych określiła na poziomie 82.000 tys. zł. Ostatecznie plan wydatków majątkowych więziennictwa na 2012 rok to wielkość 78.616 tys. zł. Rok 2012 to kontynuacja wyznaczonego kierunku działalności inwestycyjnej w zakresie poprawy stanu infrastruktury logistycznej jednostek penitencjarnych, ale także kolejny rok zakończenia wieloletnich inwestycji skutkujących uzyskaniem 897 nowych miejsc zakwaterowania osadzonych w: ZK w Przytułach Stare (262 miejsca), ZK Nr 1 w Grudziądzu (łącznie 270 miejsc), Oddział Zewnętrzny w Zabłociu (125 miejsc), AŚ w Złotowie (61 miejsc), AŚ w Warszawie Służewcu (179 miejsc). W planie wydatków na budownictwo inwestycyjne aktualnie znajduje się 81 zadań inwestycyjnych w tym 28 zadań kontynuowanych, na które przeznaczono kwotę 36.242 tys. zł oraz 53 zadania rozpoczynane w 2012 r., na które przeznaczono kwotę 18.374 tys. zł. Z zadań inwestycyjnych realizowanych w bieżącym roku dotyczących infrastruktury jednostek należy w szczególności wymienić:

- budowa i przebudowa kuchni w: AŚ Elbląg, ZK Nr 2 Strzelce Opolskie, ZK Medyka, AŚ Giżycko, ZK Hrubieszów, AŚ Szczytno, ZK Brzeg,
- budowa i przebudowa pralni w ZK Wronki,
- budowa i przebudowa zaplecza warsztatowo-magazynowego w ZK Braniewo i AŚ Warszawa Służewiec,
- budowa budynku administracji w ZK Hrubieszów,
- budowa i przebudowy kotłowni w: ZK Czerwony Bór, ZK Kalisz, ZK Głogów, AŚ Poznań, ZK Nr 1 Grudziądz,
- zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w: AŚ Warszawa Białoleka,
- budowa i przebudowa sieci ciepłych, wodociągowych i kanalizacyjnych w: AŚ Szczytno, ZK Jasło, ZK Medyka, ZK Siedlce, ZK Nr 1 Wrocław,
- termomodernizacje obiektów w: ZK Siedlce, OISW Opole, AŚ Warszawa Mokotów, ZK Barczewo,

Ponadto realizowano zadania związane z wzmocnieniem i unowocześnieniem zabezpieczeń techniczno-ochronnych m.in. w: ZK Bydgoszcz – Fordon, ZK Pińczów, ZK Nr 2 Strzelce Opolskie, ZK Warszawa Białoleka, ZK Chełm,

Rok 2012 to rozpoczęcie realizacji zadań związanych z wejściem w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430) – dostosowująca prawo polskie do postanowień decyzji ramowej nr 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności, w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej – nałożyła na Służbę Więzienną stosowne zadania w tym względzie. Rzeczony przepis w art. 5 ust. 1 określił na lata 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym tej ustawy. Zgodnie z przyjętymi w powyższym względzie uregulowaniami więziennictwo na zadania inwestycyjne związane z utworzeniem do końca 2016 roku 940 nowych miejsc dla osadzonych – tj. realizację zadań polegających na budowie trzech pawilonów zakwaterowania dla osadzonych wraz z infrastrukturą towarzyszącą: w Areszcie Śledczym w Hajnówce (250 miejsc), Zakładzie Karnym w Rzeszowie (258 miejsc), Zakładzie Karnym Nr 1 w Grudziądzu (432 miejsca) przeznaczy środki finansowe w łącznej wysokości 82.644 tys. zł. W poszczególnych latach wydatki Skarbu Państwa związane z utworzeniem 940 miejsc zakwaterowania dla osadzonych przedstawiają się następująco: 2012 rok – 800 tys. zł; 2013 rok – 28.000 tys. zł; 2014 rok – 26.000 tys. zł; 2015 rok – 18.000 tys. zł; 2016 rok – 9.844 tys. zł. Rok 2012 to również rozpoczęcie realizacji inwestycji związanych z utworzeniem jednostek penitencjarnych po zlikwidowanych ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej w Kikicach i Turawie. W obu przypadkach adaptacja obiektów na Oddziały Zewnętrzne odpowiednio Zakładu Karnego w Barczewie i aresztu Śledczego w Opolu skutkować będzie w przyszłym roku uzyskaniem 104 i 78

nowych miejsc zakwaterowania dla osadzonych. Wskazać również należy, że w bieżącym roku więziennictwo przejęło również obiekty po zlikwidowanych Schroniskach dla Nieletnich w Stawiszynie i Pobiedziskach. W tych przypadkach również rozpoczęto inwestycje mające na celu adaptację obiektów na potrzeby jednostek penitencjarnych. W 2013 roku planuje przekazanie do użytkowania Oddziałów Zewnętrznych Aresztu Śledczego w Grójcu i Aresztu Śledczego w Środzie Wielkopolskiej o pojemności docelowo 160 i 77 miejsc zakwaterowania dla osadzonych.

W trakcie 2012 roku nastąpiła również zmiana osobowa w składzie Rady, Panią Beatę Wołosik zastąpił w pracach Rady Pan Andrzej Czuma.

Przewodniczący

Rady Polityki Penitencjarnej